

VIBSKOV'S VÄRLD

Vem sa att danskt mode är dött? Plaza möter Henrik Vibskov, Danmarks svar på Bernhard Willhelm, bland praktfyllon och barnvagnar i Christiania. av SALKÅ HALLSTRÖM BORNOLD

DET FINNS ÖGONBLICK i modet. När man inte får ihop bilden. Av modet och modskaperna, alltså. Det är som med skådsan: man häpnar över hur korta de är i verkligheten. Andra gånger är det som med Henrik Vibskov. Man föreställer sig något slags urbild av konstnärsbobemen: hej, jag försökte själv med saxen-hår, malinen kroka i sneda vinklar och kalasbjor som slutar mitt på ett par hänsande långsmala vader. Hängsten försås, och stränk av oljefärg på skorna. Asymmetrier och felranchringar som i själva verket är uttänkta in i minsta detalj. Och så ser han ju också ut.

I Grå Hallen i Christiania har Henrik byggt ett smärre slott inför premiären av sin gästkollektion för barnvagnsmärket Quinny. Ett välvt rum av 2000 svarvade, droppmålad pinnar i molekylära formationer, under vilken vi åter marak med harsgra och pyttesmå vita svampar. För några år sedan hade man kanske förväntat över kombinationen – Quinny och Danmarks mest originella, yngre modskapare bland haschdimmarna i gamla flummarbyn. Så vad? Konstigare saker händer: Bares en sån såk som att Hussein Chalayan blivit creative director för Puma.

Jag har inte gått runt i Christiania sedan flera hippieövriga, typ 1991. Men det är som det alltid varit. En tivolilikande kåkostad med vildvuxna trädglädar, mystiska gatorändar – är det fulrbok eller sojakov som de säljer? – och en doft av brinnande kol vars man än går. Fotografering förbjöds på Pasher Street, såögils unga män med mistänkt milda ögon. »

Raggroncho, Guimby by Henrik Wikström. Kollektionen bygger på en saga om fyra utlösta varster som utlöste kungliga jut och förlor varandra ute i skogen, där de gör musik tillsammans.

Ett och annat pråkflyb, förstärkt. Taxibilarna lär navigera efter byggnadernas graffiti-moth. Skidhuden är kanske en Christen-aria inte bara gästas av obkyrda paröband i dag, utan också har blivit en visningsdestination på Köpenhamns modevecka. Det här är Henrik Vibskovs hemmaplan, helt klart.

– Den här platsen har inte förändrats. Det är samma mentalitet, säger Henrik Vibskov, som fyllt ihop sina två meter på en stol längst in i hallen.

– Det är en bra ställe för Danmark, och jag tror att världen behöver den här typen av ventiler. Annars skulle allt explodera. Det är inte bra för mänskligheten att leva som hon gör i staden, ensam och isolerad i små bostäder.

Jag förtvilar att du gör visningar här. Men Guinny? Det känns lite bombförbudet.

– Det går inte att hitta fullständigt säkra mjölkor för barn. Det piggle krög därute, och det finns barn i sådana områden med. Men visst, Guinny var oroliga inför att göra visningen här.

Henrik Vibskov, född 1973, refererar ofta till sin uppväxt bland åkrarna på jylländska lördagsbygden, inte minst i sina kollektioner – med namn som *Land of Black Carrots* och *The Mini Dog and Dancing Frogs*. Han var skoldbarn med två betydligt äldre syskon, och fick era sig själv bäst han kunde med lego och linsavskuret.

– Jag var ganska ensam som liten. Jag fick skapa min egen värld som jag levde i.

Och som du inte lämnat ön? Din Guinny-kollektion bygger till exempel på en saga om fyra vänner.

– Det handlar om en wassie-wassie, som upptäcker att han ger ifrån sig ett ljud som låter som en mixer när han rör sig. Alla de andra wassie-wassie skrattar åt honom så han hamnar utanför och går ut i regnbågstråden – här har vi regnbågsmönstret – där han träffar Miss Bell, Marakas och Käpp-folket. De upptäcker att deras ljud blir musik och när de börjar spela så börjar det droppa från regnbågstråden, det är regndroppsmönstret. De spelar så att det blir ett a-a-rum med väldigt starka vibrationer, det är "det galna mönstret". I slutet blir de ett berömt band och flyttar in till stan igen.

Vad betyder alla de droppmlöde pinnarna, då?

– Det är de som är Käpp-folket, så att säga.

Man kan säga att du har bamsalnet i behåll?

– Barmdomen ja, det är en bra källa. Det var en tid av vil-befinnande.

– Jag går hem hos barn, för jag kan ju spela trummor och göra teckningar. Ett tag jobbade jag på dagis.

Trummorna började Henrik Vibskov med som tioåring. Redan två år senare gav han sig ut i Europa, där han turnerade runt som breakdansare och beatboxare. Efter en finalplats på Smirnoff International Fashion Award och ett par utställningar landade Henrik Vibskov på Central Saint Martins, och de olika riktningarna i hans liv flöt ihop – barmdomens gråst, hiphopens volymer. Film och konst. Vid det här laget har han en parallell karriär som konstnär med utställningar på Palais de Tokyo och MOCA i New York. Men det var examenskollektionen *The Piggy*, som gav honom ett oräddbart ✕

The Model with All Hair Colors ©2008
Modellgruppen var 75 centimeter
höj på grund av förtvillingarna.